

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. november 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-1017
Dok.: RAJ41196

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 135 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og lov om politiets virksomhed (Styrket indsats mod omfattende forstyrrelse af den offentlige orden m.v.) (L 49), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. november 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 135 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og lov om politiets virksomhed (Styrket indsats mod omfattende forstyrrelse af den offentlige orden m.v.) (L 49):

”Ifølge en opgørelse i Jyllands-Posten 15. maj 2009 blev alene i marts 2007 efter rydningen af Ungdomshuset, ca. 800 personer anholdt. Heraf blev 248 varetægtsfængslede. I samme avis skriver Jyllands-Posten, at af de 248 varetægtsfængslede var i maj 2009 kun 19 pct. blevet dømt. Politiet rejste tiltale mod 112 personer, hvoraf 65 blev dømt og 47 frifundet. Resten havde i maj 2009 fået tiltalefrafald, eller ventede stadig på at sagen kom for.

Hvordan vil ministeren sikre, at lovforslagets foreslåede skærpelse af § 119, stk. 3, ikke føre til, at anklagemyndighed og dommervagt i fremtiden mister overblikket og varetægtsfængsler i hundredvis uden tilstrækkeligt grundlag?”

Svar:

Justitsministeriet finder af principielle grunde ikke at burde udtale sig nærmere om de konkrete straffesager mv., som omtales i spørgsmålet. Det kan oplyses, at Rigsadvokaten vil fremlægge en redegørelse om straffesagerne i forbindelse med rydningen af Ungdomshuset, når en større ankesag i Østre Landsret er afsluttet. Sagen er berammet til november-december 2009.

Som der nærmere er redegjort for i besvarelsen af spørgsmål nr. 55 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget, indeholder lovforslaget ingen ændringer af retsplejelovens betingelser for varetægtsfængsling. Det er således fortsat retten, som på baggrund af en konkret vurdering af den enkelte sag tager stilling til, om betingelserne for varetægtsfængsling er opfyldt.

Det bemærkes, at mistankekravet for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1 (”begrundet mistanke”), er lavere end det beviskrav, der i selve straffesagen stilles for at anse det for bevist, at den pågældende kan dømmes for en strafbar handling. Det forhold, at en person efter at have været varetægtsfængslet f.eks. frifindes, indebærer således ikke i sig selv, at betingelserne for varetægtsfængsling ikke har været opfyldt.

Efter retsplejelovens § 1018 a kan der ydes erstatning, hvis den pågældende frifindes mv., medmindre han eller hun selv har givet anledning til foranstaltningerne.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der ikke grundlag for at antage, at de foreslåede regler i sig selv skulle føre til varetægtsfængslinger, uden at betingelserne herfor er opfyldt.